

Dosarul nr. 1-101/2026
1-26004780-12-1-16012026

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

11 martie 2026	mun.
Chișinău	
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani	
<i>în componență:</i>	
Președintelui ședinței, judecătorul	Ion
Chirtoaca	
Grefierului	Diana
Cristea	
 <i>cu participarea:</i>	
Procurorului	Iulia
Ghimp	
Apărătorului inculpatului	Augustin
Procopovici	
Inculpatului	Spartak
Buzika	
Interpretului	Derevșcicova
Elena	

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală și 80¹ Cod penal, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Buzika Spartak, născut la *****, IDNP: *****, cetățean a Republicii Ucraina, domiciliat în *****, nesupus militar, fără studii, neangajat în câmpul muncii, celibatar, fără persoane la întreținere, nu se află la evidența medicului psihiatru și medicului narcolog, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat și fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Procedura de citare legală, executată.

Date cu referire la examinarea cauzei în prima instanță: 16.01.2026 – 11.03.2026.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,

c o n s t a ț ă :

Fapta prejudiciabilă constatată.

1. Buzika Spartak, la data de 10 septembrie 2025, aproximativ la ora 21:00, conducând mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter”, cu numărul de înmatriculare „*****”, fiind stopat de către ofițerul de patrulare Gorbuleac Viorel, aflat în serviciu de asigurare și menținere a ordinii publice și securității circulației rutiere pe bd. Alba Iulia nr. 2 din municipiul

Chișinău, în componența patrului auto „MAI 9972”, împreună cu ofițerul de patrulare Macarie Andrei, în urma verificării actelor s-a stabilit că, conducătorul auto, nu deține permis de conducere, iar pentru încălcarea dată, îi s-a adus la cunoștință că urmează să fie sancționat conform art. 231 alin. (2) din Codul contravențional. În cadrul documentării acțiunilor privind comiterea contravenției prevăzute la art. 231 alin. (2) din Codul contravențional, Buzika Spartak cunoscând cu certitudine că angajații Inspectoratului de poliție Gorbuleac Viorel și Macarie Andrei, dețin calitatea de funcționari publici cu statut special, adică sunt persoane publice în sensul art. 123 alin. (2) din Codul penal, realizând că orice promisiune, oferire sau darea personal sau prin mijlocitor, unor persoane publice a unor bunuri ce nu li se cuvin, pentru a nu îndeplini vreo acțiune în exercitarea funcției lor sau contrar acesteia, constituie infracțiune, urmărind scopul evitării răspunderii contravenționale, acționând premeditat, din proprie inițiativă, intenționând să modeleze comportamentul angajaților Inspectoratului de poliție în sensul de a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției publice deținute și pentru a-i determina să ignore obligațiile funcționale și să nu îl documenteze și sancționeze pentru comiterea contravenției prevăzute la art. 231 alin. (2) din Codul contravențional, contrar avertizărilor colaboratorilor de poliție despre răspunderea penală pentru acte de corupție, a oferit acestora mijloace bănești ce nu li se cuvin, în sumă de 300 lei, acțiune materializată prin plasarea trei bancnote cu nominalul de 100 lei cu seria și numărul: F.0179 787861, F.0192 998967 și F.0196 191033 anul de emisie 2015, în procura cu nr.2-5638 din 22 august 2025, pe care le-a transmis ofițerul de patrulare Gorbuleac Viorel.

2. De către organul de urmărire penală, acțiunile lui **Buzika Spartak** au fost încadrate conform semnelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal – *coruperea activă*, adică „*oferirea personal unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia*”.

Privind procedura.

3. În cadrul ședinței de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul **Buzika Spartak** a înaintat o cerere olografă, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală și art. 80¹ Cod penal, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriile întocmite, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, nu solicită administrarea altor probe noi și se căiește sincer, cererea fiind contrasemnată și de apărătorul inculpatului.

4. Apărătorul Procopovici Augustin, care acționează în interesele inculpatului **Buzika Spartak**, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată. Acuzatorul de stat Ghimp Iulia, în ședință de judecată nu a obiectat în privința admiterii cererii, invocând dreptul inculpatului de a solicita procedura simplificată de judecare a cauzei.

5. Reieșind din cele expuse *supra*, instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatului **Buzika Spartak** din cererea întocmită este autentică, susținută de acesta personal în ședință de judecată, iar conținutul acestor cereri, prin care inculpatul recunoaște fapta incriminată, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară, dar și că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului **Buzika Spartak** cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ din Codul de procedură

penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a martorului.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

6. Inculpatul **Buzika Spartak**, în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt incriminate a relatat că în toamna anului trecut, a fost stopat de către polițiști în mun. Chișinău sectorul Buiucani, conducea un bus de model Mercedes sprinter. Când a fost stopat de poliție permis de conducere nu avea. I-au luat mașina și a i-au aplicat amendă, a încercat să le dea polițiștilor 300 lei, erau 3 bancnote a câte o sută lei pentru ceea ce a încălcat. Se căiește sincer de cele comise.

Cu privire la mijloacele de probă acumulate la faza de urmărire penală și administrate în instanța de judecată:

7. Instanța statuează că chiar dacă inculpatul **Buzika Spartak** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acesteia în comiterea infracțiunii, după cum rezultă din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat și cercetate în ședința de judecată:

- *Declarațiile martorului Gorbuleac Viorel*, fiind audiat declarat că, activează în calitate de ofițer patrulare INSP. La 10 septembrie 2025, împreună cu colegul Macarie Andrei, era în serviciu cu automobilul de model „Toyota Corola Cross” cu n/î „MAI 9972”, și staționau pe marginea cercului de pe str. Alba Iulia 2, mun. Chișinău. Aproximativ la orele 20:50 minute, au oprit microbuzul de model „Mercedes Sprinter”, cu n/î *****, la volan fiind Buzika Spartak, atunci au luat planșeta și a început să verifice microbuzul, deoarece conducătorul la microbuz Buzika Spartak i-a zis că, el nu deține permis de conducere. Atunci verificând în baza de date, a stabilit că Buzika Spartak nu deține permis de conducere și microbuzul nu aparține lui. Atunci Buzika Spartak i-a înmănat o procură cu nr.2-5638 din 22 august 2025, semnată din numele lui Damaschin Ion și când a deschis procura a văzut că acolo sunt 300 lei și față de Buzika Spartak i-a zis că, aceasta este dare de mită și el poartă răspundere pentru faptul dat, iar el tot insistă și i-a zis că poate se înțeleg, dar i-a zis că este încălcare a legii și el poartă răspundere și oricum îl va documenta, iar automobilul va pleca la parcare speciala. Atunci a pus procura și cu cele 3 bancnote a câte 100 lei fiecare în portbagaj, Spartak Buzika fiind de față și a apelat 112 și a anunțat despre faptul dat. Între timp, i-a întocmi proces contravențional conducătorului auto și microbuzul l-a ridicat și l-a trimis la parcare specială. (f.d. 11-12);

- *Declarațiile martorului Macarie Andrei*, fiind audiat declarat că, activează în calitate de ofițer patrulare INSP. La 10 septembrie 2025, împreună cu colegul Gorbuleac Viorel, se aflau în serviciu cu automobilul de model „Toyota Corola Cross” cu n/î „MAI 9972”, și staționau pe marginea cercului de pe bd. Alba Iulia 2, mun. Chișinău. Aproximativ la orele 20:50 minute, colegul a oprit microbuzul de model „Mercedes Sprinter”, cu n/î *****, iar în acel moment era în automobilul de serviciu, iar peste câteva secunde colegul a venit la automobil și a cerut planșeta pentru a verifica dacă deține permis de conducere conducătorul auto. După ce i-a dat planșeta la coleg, s-a coborât din automobil și s-a apropiat de coleg și de conducătorul auto. La un moment dat a văzut cum conducătorul auto, care fiind identificat ca Buzika Spartak i-a dat colegului un act, din care se vedeau câteva bancnote și colegul l-a întrebat ce este asta, dar conducătorul auto a zis să rezolve cumva situația și colegul i-a zis că este dare de mită și va fi atras la răspundere, iar conducătorul tot insistă că oricum să rezolve întrebarea și colegul a pus actul cu bancnote în portbagaj la automobilul de serviciu și a solicitat 112 la fața locului. Iar până a venit grupa

operativă, conducătorul auto, a fost documentat pentru faptul că el nu deținea permis de conducere și microbuzul a fost ridicat și dus la parcarea specială. Suma oferită de conducătorul auto a fost de 300 lei. (f.d. 16-18);

- *Conținutul procesului-verbal de cercetarea la fața locului, cu planșa fotografică, acțiunea procesuală efectuată la 10 septembrie 2025*, prin care obiectul supus cercetării fiind portbagajul „Toyota Corola Cross” cu n/î „MAI 9972”, parcat pe bd. Alba Iulia 2, mun. Chișinău, în cadrul cercetării portbagajul a fost identificat o procură cu nr.2-5638 din 22 august 2025, iar în procura dată a fost identificat trei bancnote cu nominalul de 100 lei cu seria și numărul F.0179 787861, F.0192 998967 și F.0196 191033 anul de emisie 2015, care au fost ridicate și împachetate într-un plic. (f.d. 8-9);

- *Concluziile din raportul de expertiză judiciară cu nr. 34/12-R-4241 din 04 decembrie 2025* prin care s-a stabilit că, bancnotele cu nominalul de 100 (una sută) lei BN RM, cu seria și numărul: F.0179 787861, F.0192 998967 și F.0196 191033 anul 2015, corespund după metoda de confecționare și calitatea reproducerii elementelor poligrafice de design cu a specimenului autentic realizat de întreprinderea emitentă. Bancnotele cu nominalul de 100 (una sută) lei BN RM, cu seria și numărul: F.0179 787861, F.0192 998967 și F.0196 191033 anul 2015, sunt confecționate din hârtie securizată, cu fibre color încorporate în suport, cu folosirea tiparului plat-offset (recuzitele) și tiparului înalt (seria și numărul). Constatând faptul că bancnotele prezentate la examinare nu prezintă semne de falsificare, obiectivul nr. 4 se exclude. Careva semne de marcă sau înscrisuri speciale pe suprafața bancnotelor în litigiu nu au fost stabilite. (f.d.30-33);

Corpuri delictive:

- prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 septembrie 2025 au fost ridicate trei bancnote cu nominalul de 100 lei cu seria și numărul F.0179 787861, F.0192 998967 și F.0196 191033 anul de emisie 2015, *au fost recunoscute și anexate la cauza penală în calitate de corp delict prin ordonanța din 17 decembrie 2025*, fiind transmise conform art. 159 alin. (4) din Codul de procedură penală, spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat (actul cu nr. 358 din 12 decembrie 2025). (f.d.48-50)

Aprecierea instanței de judecată:

8. În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

9. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

10. Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

11. Potrivit prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

12. Subsecvent se remarcă faptul că, potrivit conținutului art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

13. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. Suplimentar în acest sens, că la emiterea sentinței judecătorești, aceasta trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

14. Mai mult ca atât, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

15. Instanța de judecată constată dincolo de orice dubiu că, în privința inculpatului **Buzika Spartak**, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

16. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

17. De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina *efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă* ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

18. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

19. La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.

20. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

21. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

22. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

23. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

24. Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitoriului, acțiunile lui **Buzika Spartak** au fost încadrate juridic în baza art. 325 alin. (1) din Codul penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru oferirea personal unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

25. Subsecvent în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

26. Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

27. Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

28. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

29. Prin urmare, verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.364¹ din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu probele administrate la faza urmăririi penale și cercetate în cadrul cercetării judecătorești, instanța a constatat că, sunt întrunite condițiile de a examina prezenta cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

30. În continuare, instanța menționează că, la motivarea sentinței, va ține cont de considerentele expuse în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22.12.2014, cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție.

Cu privire la încadrarea juridică privind infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

31. Astfel, prin *corupere activă* se înțelege acțiunile intenționate ale oricărei persoane care promite, oferă sau acordă un avantaj, bunuri, bani, valori, prestări servicii, ce nu i se cuvin unei persoane cu funcții de răspundere ca agent public, direct sau prin mijlocitor, pentru ca acest agent public să acționeze sau să se abțină de a acționa în exercițiul funcțiunii sale oficiale în favoarea făptuitorului sau de a obține de la autorități distincții, funcții, piețe de desfacere sau o altă decizie favorabilă pentru sine sau pentru altă persoană.

32. Instanța constată că, inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

33. *Obiectul material* sau *imaterial al infracțiunii*, îl reprezintă remunerația ilicită, la caz fiind mijloacele bănești în suma de 300 lei. Aceasta se exprimă prin bunuri servicii, privilegii, avantaje oferite ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

34. Remunerația ilicită poate consta în: bunuri, servicii, privilegii, avantaje, sub orice formă, în toate cazurile având un caracter gratuit. Astfel, este important ca remunerația să nu i se cuvine persoanei publice, adică nu-i este legal datorată. De altfel remunerația ilicită trebuie să constituie un contra echivalent al conduitei pe care persoana publică se angajează să o aibă, adică al îndeplinirii sau neîndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

35. *Latura obiectivă* a infracțiunii constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care se exprimă în mod alternativ următoarele trei modalități normative: 1) promisiunea unei persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 2) *oferirea* unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 3) darea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

36. În acest context, termenul *oferirea* înseamnă o propunere însoțită de prezentarea obiectului coruperii sau punerea lui (a obiectului) la dispoziția funcționarului corupt (spre exemplu, arătarea plicului, „uitarea” banilor printre unele documente transmise funcționarului etc.). Oferta trebuie să pornească din inițiativă particularului, să fie voluntară și spontană; oferta trebuie să fie reală și să se materializeze într-o acțiune a celui care corupe activ funcționarul public. Ca și în cazul promisiunii, la oferirea de bani, bunuri nu are semnificație faptul primirii ofertei, fiind suficientă înaintarea ei de către corupători. În cazul în care persoana cu funcție de răspundere respinge oferta, nu are loc infracțiunea de corupere pasivă, realizându-se, însă, fapta de corupere activă.

37. În speță, latura obiectivă s-a realizat prin **acțiuni active** din partea lui **Buzika Spartak** manifestate prin oferirea mijloacelor bănești ce nu i se cuvin persoanei publice, în vederea determinării ofițerilor de patrulare de a acționa în sensul dorit de către aceasta – de a omite întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție pentru contravenția săvârșită de către aceasta, adică pentru a-i face să nu realizeze acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

38. Infrațiunea prevăzută la art. 325 din Codul penal este formală și a fost consumată odată cu săvârșirea acțiunii de oferire și dare, indiferent dacă colaboratorii de poliție nu sau lăsat corupți din momentul dării în întregime a remunerației ilicite.

39. *Latura subiectivă* se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în **năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale**.

40. Făptuitorul trebuie să cunoască că remunerația ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice sau unei persoane publice străine, nu se cuvin, ci reprezintă contra echivalentul pentru a-l determina să acționeze în interesul său sau al persoanelor pe care le reprezintă.

41. Suplimentar, în acord cu alin.(2) art. 123 din Codul penal, prin „*persoană publică*” se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

42. Pentru existența infracțiunii specificate, este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin de sfera atribuțiilor de serviciu sau de competența respectivului factor de decizie.

43. La caz, instanța apreciază că, inculpatul **Buzika Spartak** a săvârșit infracțiunea de corupere activă manifestată prin intenție directă având scopul de neîndeplinire a în interesul acesteia de către angajatul poliției a unei acțiuni contrar funcției sale, și anume a oferit mijloace financiare angajaților poliției Gorbuleac Viorel și Macarie Andrei, care activau în calitate de ofițeri de patrulare în cadrul INSP al IGP a MAI, care au statut de persoană publică în vederea neatragerii la răspundere contravențională pentru încălcarea RCR.

44. Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, iar la caz, instanța atestă că inculpatul **Buzika Spartak** a fost identificată prin extrasul din Registrul de Stat al Populației și este născută pe 20.11.1992, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, iar astfel întrunește semnele subiectului infracțiunilor incriminate.

45. *În drept*, instanța indică că fapta inculpatului, privind coruperea activă adică, oferirea și darea personal, unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale s-au contrar acesteia, întrunește corect elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

46. *Așadar*, instanța de judecată consideră că **Buzika Spartak** poate fi condamnat pentru comiterea infracțiunilor incriminate, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul **Buzika Spartak**, a săvârșit fapta pentru care a fost acuzat și a comis-o cu vinovăție sub forma intenției directe.

47. În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cauzelor penale și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptelor, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui **Buzika Spartak** la răspundere penală, conform componentelor de infracțiuni incriminate.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

48. Acuzatorul de stat Ghimp Iulia, în dezbaterile judiciare a solicitat recunoașterea inculpatului **Buzika Spartak** vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal în coroborare cu art. 80¹ Cod penal a-i aplica o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale.

49. Apărătorul inculpatului **Buzika Spartak**, avocatul Procopciuc Augustin, în dezbaterile judiciare a solicitat aplicarea unei pedepse sub forma de amendă minimă de 500 unități convenționale, or aceasta nu este angajat oficial însă lucrează ocazional la piața centrală.

50. Inculpatul **Buzika Spartak**, în ultimul cuvânt a susținut poziția apărătorului său și a invocat faptul că îi pare rău de cele săvârșite.

51. Instanța de judecată remarcă că, potrivit art. 24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

52. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

53. În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

54. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

55. Așadar, instanța statuează că pedeapsa penală urmează a fi aplicată inculpatului în contextul cauzei penale de învinuire a acestuia în temeiul art. 325 alin. (1) din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare comise cu intenție.

56. Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul **Buzika Spartak** face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul corupției, care atentează la valori principale,

precum relațiile sociale privind buna desfășurare a activității de serviciu, care este incompatibilă cu bănuiala că funcționarii pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

57. Totodată, instanța de judecată reține că **Buzika Spartak** a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor agravante prevăzute de art. 77 din Codul penal, însă în prezența circumstanței atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. a) din Codul penal, *săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare*. Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului **Buzika Spartak** de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

58. În continuare, instanța de judecată conchide că art. 325 alin. (1) din Codul penal, instanța constată că persoanele care cad sub incidența normei incriminatoare, riscă o pedeapsă cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale.

59. Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului în domeniul stimulării actelor de corupție, la etapa actuală încercările de influențare a unor funcționari publici în exercitarea atribuțiilor lor prezintă un grad sporit de pericol, care perturbă în mod evident activitățile publice, fiind elaborate politici la nivel inclusiv interntională pentru curmarea acestor activități.

60. În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub forma amenzii mai aproape de limita minimă admisibilă.

61. Potrivit prevederilor art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181¹–182, 239–240, 242¹, 242², 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264¹, 324–335¹, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

62. În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, se modifică pentru pedeapsa cu amendă în mărime de la 500 la 1 125 unități convenționale.

63. În acest mod, în speță, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80¹ din Codul de procedură penală lui **Buzika Spartak** i se va stabili o pedeapsă cu amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul sumei de 30 000 (treizeci mii) lei.

64. Se aduce la cunoștință inculpatului că potrivit art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

65. De asemenea, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod, iar suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

66. Totodată, potrivit art. 64 alin. (7) Cod penal, în cazul în care condamnatul nu este în stare să plătească amenda stabilită ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate, potrivit prevederilor art.67, să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu muncă

neremunerată în folosul comunității, calculându-se 60 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității pentru 100 unități convenționale de amendă.

Cu privire la măsura preventivă.

67. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

68. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul și partea apărării nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

69. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că în privința inculpatului **Buzika Spartak** nu este aplicată o măsură preventivă.

70. În drept, instanța menționează că în temeiul art.329 alin.(1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului, iar o nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii preventive poate fi depusă dacă au apărut temeieri pentru aceasta, dar nu mai devreme decât peste o lună după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiționează noua cerere.

71. Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

72. Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.

73. În acest mod, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, urmează a fi aplicată în privința inculpatului măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara*.

74. Instanța menționează că în virtutea faptului că în privința inculpatului nu a fost aplicată o pedeapsă privativă de libertate și acesta nu a demonstrat până în prezent riscuri privind eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, s-a prezentat în fața instanței, iar mai mult ca atât, acesta a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, atunci aplicarea unei măsuri preventive nonprivative de libertate la momentul emiterii sentinței va avea ca scop atât asigurarea punerii în executare prompt a sentinței, cât și responsabilizarea acestuia în fața instanțelor ierarhic superioare în cazul în care prezenta sentință va fi atacată, precum și asigurarea restituirii cheltuielilor solicitate eventual.

Cu privire la corpuri delictive.

75. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive, în privința cărora procurorul, inculpatul și apărătorul acestuia nu s-au expus în această privință.

76. Cu referire la corpurile delictive, instanța precizează că prin ordonanța din 17.12.2025 au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive - trei bancnote cu nominalul de 100 lei cu seria și numărul F.0179 787861, F.0192 998967 și F.0196 191033 anul de emisie 2015, conform actului de primire predare nr. 358 din 12 decembrie 2025 se află la păstrare temporară de către Serviciul Fiscal de Stat.

77. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1), 3) și 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se

hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz, uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite, iar lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, doar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora. Totodată, documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

78. Concomitent, potrivit art. 106 alin. (1) și (2) din Codul penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

79. Respectiv, conform alin. (2) din același articol, sânt supuse confiscării speciale bunurile (*inclusiv valorile valutare*): a) *utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni*; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

80. De asemenea, în conformitate cu art. 229⁴ din Codul de procedură penală, confiscarea specială a bunurilor infracționale, precum și repararea prejudiciilor cauzate prin infracțiuni se dispun prin hotărârea instanței de judecată în condițiile prezentului cod și ale Codului penal.

81. Conform art. 397 pct. 2) din același cod, dispozitivul sentinței de condamnare, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă și hotărârea cu privire la confiscarea specială.

82. În acest sens, având în vedere că urmare a comiterii infracțiunii, inculpatul Buzika Spartak a oferit persoanei publice, mijloace bănești în mărime de 300 lei, care erau destinate în vederea determinării acestuia de a acționa în sensul dorit de către dânsul, în temeiul art.106 Cod penal, instanța de judecată va dispune confiscarea specială în beneficiul statului a sumei de 300 lei, ca fiind bunuri utilizate la comiterea infracțiunii.

Cu privire la cheltuieli judiciare.

83. Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține că cu toate că acuzatorul de stat a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare, instanța de judecată din conținutul rechizitoriului și a materialelor cauzei constatată prezența suportării cheltuielilor judiciare în cuantum total de 2100 (*două mii una sută*) lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12-R-4241 din 04 decembrie 2025.

84. În drept, conform art. 229 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul

sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

85. Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

86. Instanța de judecată remarcă că, potrivit alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală, a prevăzut că „*Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat*”, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 9 februarie 2018, pct. 12, astfel, instanța de judecată va încasa de la inculpatul **Buzika Spartak**, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime totală de 2100 (*două mii una sută*) lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12-R-4241 din 04.12.2025.

87. Instanța remarcă că cheltuielile judiciare în mărime 2100 (*două mii una sută*) lei, la caz au fost probate prin scrisoarea nr. 34/12 -S-4742 din 12.12.2025 (f.d.29).

88. Astfel, în baza materialelor cauzei penale și a declarațiilor inculpatului în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 64, 80¹ și 106 din Codul penal, 162, 227-229, 325 alin. (1), 329, 340, 364¹, 384, 385, 389, 392-397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovat **Buzika Spartak**, a/n *****, IDNP: *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal și în baza acestei Legi, prin aplicarea prevederilor art. 80¹ din Codul penal, ai stabili o pedeapsă penală sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul sumei de 30 000 (treizeci de mii) lei.

Se explică lui **Buzika Spartak** că, potrivit art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se aplică în privința lui **Buzika Spartak** măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara*, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

Corpurile delictive: trei bancnote cu nominalul de 100 lei cu seria și numărul F.0179 787861, F.0192 998967 și F.0196 191033 anul de emisie 2015, conform actului de primire predare nr. 358 din 24 decembrie 2025 se află la păstrare temporară de către Serviciul Fiscal de Stat, se confiscă cu trecerea gratuită, în proprietatea statului din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Se încasează de la **Buzika Spartak** în beneficiul statului mijloace bănești în sumă de 2100 (*două mii una sută*) lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12-R-4241 din 04.12.2025.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
Judecător
Chirtoaca**

Ion